

РЕШЕНИЕ

№ 1117

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 22.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **7635** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 19229 от 15.10.2010 г. по описа на Административен съд С.-град подадена от Л. Т. П., ЕГН * с адрес гр. В., У. Б. №1, .7, А. 11 срещу Заповед № 3 – 5497 от 20.09.2010 г. издадена от В. З. директор на Г. Д. “К. П.” – МВР, главен инспектор Г. Арабаджиев, с която е отказано снемането на полицейска регистрация № 62183 от 11.04.2006 г., извършена в РПУ 05 В..

Жалбоподателят, сочи, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, тъй като в закона не е предвидено това да се прави от З. директор на ГД “КП”. Излага съображения, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като според него наказателното преследване е прекратено извън хипотезата на чл. 24, ал.3 от НПК. Твърди се на следващо място, че заповедта не съответства с целта на закона. Моли да се отмени оспорения административен акт. В хода на съдебното производство редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответника – В. З. директор на Г. Д. “К. П.” редовно призован, не се явява, представлява се от юрск. М оспорва жалбата

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна

следното:

Жалбоподателят Л. Т. П. е регистриран за престъпление по чл. 194 от НК за кражба на лаптоп във връзка със ЗМ № 151 от 2006 г. по описа на 05 РУП – В. С протокол № 324/2006 г. по НОХД № 2601/2006 г., РС – В. е одобрил постигнато споразумение по силата, на което П. е признат за виновен и на основание чл. 197, т.1 вр. чл. 194, ал.1 и чл. 54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от четири месеца, което на основание чл. 66, ал.1 от НК, е отложено с изпитателен срок от три години.

По повод това извършено престъпление и образуването на досъдебно производство е извършено полицейско регистриране на Л. П., за което е изготвена Карта за полицейска регистрация на лице рег. В 05 РПУ – В. на 11.04.2006 г. под № 62183 за кражба на лаптоп от хотел Кемпински, кк “Златни пясъци”.

Производството по издаване на обжалваната заповед е започнало по повод молба вх. № 24762 от 10.06.2010 г. на Л. Т. П. до Д. на ОД на МВР, с която моли да му бъде заличена полицейската регистрация извършена по повод на извършеното престъпление по чл. 197, т.1 вр. чл. 194, ал.1 от НК. От името на Д. на ОД на МВР – В. комисар Д. Димитров (упълномощен със заповед К – 554 от 03.09.2010 г.) е депозирал Становище по искането на жалбоподателя като е предложил на Д. на ГД”КП” – МВР да се откаже заличаване на регистрацията. Въз основа на депозираната молба и Становището на Д. на ОД– МВР В., компетентният орган е издал Заповед № 3 – 5497 от 20.09.2010 г. относно Отказ за снемане на полицейска регистрация извършена на основание чл. 59 от ЗМВР. В хода на съдебното производство са събрани представените с административната преписка писмени доказателства, служебна бележка № У – 33015/1 от 31.08.2010 г., издадена от Началник на “Човешки ресурси” при ГД”КП” и Карта за полицейска регистрация на лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 07.10.2010 г., като жалбата е подадена направо в Административен съд С. град на 15.10.2010 г., същата е депозирана в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговата материална компетентност. При издаването на заповедта е спазена изискуемата форма-писмен акт, спазени са административно процесуалните правила при

издаването ѝ, същата съответства на материалния закон и целта на закона. В нея изрично е посочен актът на министъра на вътрешните работи Заповед Гз-1315/11.06.2010г., чрез която са оправомощени длъжностните лица от Г. Д. "К. П.", имащи право да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация.

Правната уредба, свързана с полицейската регистрация на гражданите в Република Б, е уредена в нормите на ЗМВР /чл. 59, чл. 160, ал. 2 и сл./ и Наредба № 13-1187/26.06.2007 г. на Министъра на вътрешните работи.

По своя правен характер полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на закона. Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗМВР полицейските органи регистрират лицата, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Редът за извършване на регистрацията, съгласно чл. 59, ал. 6 от ЗМВР се определя с Наредба, която се издава от Министъра на вътрешните работи - Наредба № 13-1187/26.06.2007 г. /в сила от 11.10.2007 г./.

В конкретния случай Л. Т. П. е регистриран за престъпление по чл. 194 от НК, за кражба на лаптоп, във връзка със ЗМ № 151/2006г., по описа на 05 РУП-В.. С протокол № 324/2006г. по НОХД № 2601/2006г., РС-В. е одобрил постигнато споразумение по силата на което признава Л. П. за виновен и на основание чл. 197, т.1 вр. чл. 194, ал. 1 и чл. 54 НК му налага наказание лишаване от свобода, за срок от четири месеца, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК, е отложено с изпитателен срок от три години.

На това основание полицейска регистрация, рег.№ 62183/11.04.2006г. е извършена законосъобразно в съответствие с чл. 2, от Наредба № 1-221/13.10.2003 г. /отм. с Наредба № 13-1187/26.06.2007г./ и следователно не е налице материално правното основание по чл. 160, ал.2, т.1 от ЗМВР за снемане на тази регистрация.

От друга страна постигнатото споразумение по чл. 24, ал. 3 от НПК не е основание за снемане на полицейската регистрация, тъй като същото попада извън разпоредбата на чл.160, ал.2, т.2 от ЗМВР.

Полицейската регистрация е специфичен институт на правото, регламентиран в ЗМВР и Наредба 13-1187/26.06.2007 год. на министъра на вътрешните работи за реда за извършване на полицейска регистрация (обн. ДВ. бр. 56/10.07.2007 год., в сила от 11.10.2007 год.) и различен от "реабилитацията" като институт на наказателното право и регламентиран в НК - чл. 85-88а. Съгласно чл. 59 ал. 2 от ЗМВР полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на закона /ЗМВР/, като за събирането на личните данни посочени в този текст и за дактилоскопирането и фотографирането не се изисква съгласието на лицето. При това данните от полицейската регистрация на лицата се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществен ред, съгласно чл. 160 ал. 1 ЗМВР. По тази причина данните от полицейската регистрация не могат да се използват за цели

извън посочените. Наличието на полицейска регистрация не засяга пряко права и интереси на регистрираното лице и съществува, доколкото това е необходимо за посочената в закона цел, като тази информация не излиза извън системата на МВР и се обработва само в нейните информационни фондове.

По тази причина процесната заповед се явява законосъобразна при наличие на материалноправните предпоставки за извършването на полицейската регистрация. Тя е била извършена в 05РУП-В., под № 62183/11.04.2006г., за престъпление по чл. 194 от НК, за кражба на лаптоп, във връзка със ЗМ № 151/2006г., по описа на 05 РУП-В.. С протокол № 324/2006г. по НОХД № 2601/2006г., РС-В. е одобрил постигнато споразумение по силата на което признава Л. Т. П. за виновен и на основание чл. 197, т.1 вр. чл. 194, ал. 1 и чл. 54 НК му налага наказание лишаване от свобода, за срок от четири месеца, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК, е отложено с изпитателен срок от три години.

Предвид посоченото, жалбата на П. се явява неоснователна, а заповедта с която се отказва да се снесе извършената му регидтрация по реда на чл. 59 от ЗМВР следва да бъде потвърдена като законосъобразна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Л. Т. П., ЕГН * с адрес гр. В., У. Б. №1, .7, А. 11 срещу Заповед № 3 – 5497 от 20.09.2010 г. издадена от В. З. директор на Г. Д. “К. П.” – МВР

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: